ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ .... Δρχ. 36.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ .... » 18.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ .... » 9.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ .... Στερλῖναι 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ .... » 5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ .... Δολλάρια 200

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΒ — Ἀριθμὸς φύλλου 468 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 – ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 25–93 | ΠΑΤΡΑΙ, Σάββατον 2 Φεβρουαρίου 1946

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΤΟΥ Ο.Η.Ε.

ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΠΕΒΙΝ ΕΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΔΙΑΤΥΠΩΘΕΙΣΩΝ ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΒΙΣΙΝΣΚΥ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ

“Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΡΩΣΣΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΟΧΙ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗΝ ΑΠΟΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΒΡΕΤΑΝΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΑΛΛΑ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ - Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΣΤΑΛΙΝ ΕΧΕΙ ΔΗΛΩΣΕΙ ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΝΑ ΕΠΕΜΒΗ, ΕΜΠΙΣΤΕΥΟΜΕΝΟΣ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΡΕΤΑΝΙΚΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ - ΒΟΗΘΟΥΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΣΥΝΕΤΕΛΕΣΑΜΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ Ἢ ΕΘΕΣΑΜΕΝ ΕΝ ΚΙΝΔΥΝΩ ΤΑΥΤΗΝ; ΖΗΤΩ ΣΑΦΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ„

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΗΡΩΪΚΟΝ ΤΗΣ ΑΓΩΝΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Καθ' ἃ μεταδίδει τὸ Ρώϋτερ, ἡ Σοβιετικὴ προσφυγή, καθ' ἣν ἡ παρουσία τῶν Βρετανικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀποτελεῖ ἀπειλὴν ἐναντίον τῆς εἰρήνης, συνεζητήθη σήμερον τὸ ἀπόγευμα. Εἰς τὴν συνεδρίασιν τὴν Ἑλλάδα ἀντεπροσώπευσεν ἀντὶ τοῦ κ. Ρέντη ὁ κ. Ἀθ. Ἀγνίδης, πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος ἐν Λονδίνῳ. Τὴν Ἀγγλίαν ἀντεπροσώπευσεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπέβιν, τὰς δὲ Ἡν. Πολιτείας ὁ κ. Στετίνιους.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Βισίνσκυ

Ἡ συνεδρίασις ἤρχισε διὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς Σοβιετικῆς ἀπόψεως ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Σοβιετικῆς ἀντιπροσωπείας κ. Βισίνσκυ, ὅστις ὁμιλήσας εἰς τὴν Ρωσικὴν ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

— Ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις δι' ὑπομνήματός της ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς καταστάσεως ὑποβληθὲν εἰς τὴν Διάσκεψιν τοῦ Βερολίνου τὸν Ἰούλιον τοῦ 1945 εἶχε τονίσει ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐτήρει στάσιν ἡ ὁποία ἀπετέλει ἀπειλὴν πολέμου ἐναντίον τῶν γειτόνων της τῆς Βουλγαρίας, Ἀλβανίας καὶ δυνατὸν νὰ ἔθετεν εἰς κίνδυνον τὴν εἰρήνην. Ὑπεβλήθη καὶ ἄλλο Σοβιετικὸν ὑπόμνημα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου κατὰ τὴν πρώτην ἐν Λονδίνῳ Συνεδρίασιν τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν, τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς ἑξῆς: Αἱ πληροφορίαι, αἱ προερχόμεναι ἐξ Ἑλλάδος, ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις παραμένει πολὺ τεταμένη καὶ πιθανὸν νὰ ἔχῃ ἀτυχεῖς συνεπείας ὄχι μόνον διὰ τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς γείτονας τῆς Ἑλλάδος. Τέλος κατὰ τὴν διάσκεψιν τῶν ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὴν Μόσχαν ἀνεκινήθη καὶ πάλιν τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα συσχετισθὲν μὲ τὴν παρουσίαν Βρετανικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Παρ' ὅλα αὐτὰ τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν συνεζητήθη. Ἐνόμισα ἀναγκαῖον νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω διὰ νὰ δείξω ὅτι τὸ ὑπόμνημα τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1946 δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ θεωρῆται ὡς κάτι τὸ ἀπροσδόκητον. Ἡ δήλωσις εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ἀποτελεῖ μόνον τὸ τέρμα σειρᾶς τοιούτων προηγουμένων δηλώσεων.

Ὁ κ. Βισίνσκυ ἐν συνεχείᾳ ὑπενθυμίζει ὅτι τὸ Σοβιετικὸν ὑπόμνημα περιέχει 4 κύρια σημεῖα: 1) Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπικρατεῖ τώρα λίαν τεταμένη κατάστασις, ἡ ὁποία πιθανὸν νὰ ἔχῃ πολὺ σοβαρὰς συνεπείας ὄχι μόνον διὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. 2) Ἡ παρουσία ἐν Ἑλλάδι Βρετανικῶν στρατευμάτων δὲν καθίσταται ἀναγκαία ἐκ τῶν περιστάσεων καθ' ὅσον δὲν ὑφίσταται ἀνάγκη προστασίας τῶν συγκοινωνιῶν τῶν Συμμάχων. 3) Ἡ παρουσία Βρετανικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα κατέστη πολιτικὴ πίεσις ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῇ. 4) Αἱ συνθῆκαι αὐταὶ ἀπέβησαν συνηθέστατα πρὸς ὄφελος τῶν ἀντιδραστικῶν στοιχείων ἐναντίον τῶν δημοκρατικῶν στοιχείων.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Βισίνσκυ εἶπε: Τί συμβαίνει σήμερον εἰς τὴν Ἑλλάδα; Αἱ διαπραττόμεναι φρικαλεότητες ὑπὸ τῆς λευκῆς τρομοκρατίας εἶνε τόσον γνωσταὶ ὥστε ὀλίγην ἀνάγκην ἔχω νὰ τὰς ὑποδείξω.

Μετὰ ταῦτα ὁ Βισίνσκυ ἀνέγνωσε τηλεγραφήματα, τὰ ὁποῖα καθ' ἃ ἐδήλωσεν, ἔλαβεν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ τὰ ὁποῖα ἀναφέρουν τὰ ἑξῆς:

«Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ ἐξέσπασε φασιστικὴ τρομοκρατία. Συμμορίαι ληστῶν ὡπλισμένων μὲ μυδραλιοβόλα καὶ χειροβομβίδας περιεφέροντο πέριξ τῆς πόλεως συλλαμβάνουσαι ἐργάτας, κακοποιοῦσαι ἀστοὺς καὶ εἰσβάλλουσαι εἰς τὰς οἰκίας των. Ὁσάκις οἱ εἰρηνικοὶ κάτοικοι προσεπάθησαν νὰ ἀντισταθοῦν κατ' αὐτῶν μὲ ῥάβδους καὶ λίθους, ἡ ἀστυνομία ὑπεστήριξε τοὺς ἐπιδρομεῖς».

Κατόπιν ὁ Βισίνσκυ ἀνέγνωσε ἐπιστολὴν ἑνὸς ἐπισκόπου (πρόκειται περὶ τοῦ ἑαμικοῦ μητροπολίτου Κοζάνης Ἰωακεὶμ) δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν ἐν Βιρμιγχάμῃ ἐκδιδομένην ἐπιθεώρησιν «Ἐκκλησιαστικὸς Λαός», ἀναφέρουσαν τὰ ἑξῆς: «Εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος ἐπικρατεῖ τρομοκρατία. Ἄνω τῶν 20.000 μελῶν τοῦ κινήματος ἀντιστάσεως παραμένουν εἰς τὰς φυλακὰς καταδικασμένα εἰς βραδὺν θάνατον. Ἄλλαι 20.000 μέλη τοῦ κινήματος ἀντιστάσεως εὑρίσκονται εἰσέτι εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως εἰς τὸ ἐρημότερον τμῆμα τῆς Ἀφρικανικῆς ἐρήμου. Χιλιάδες γυναικῶν καὶ παιδίων κατέφυγον εἰς τὰ ὄρη, καταδιωκόμενα ἀπὸ συνεργάτας τοῦ ἐχθροῦ, εἰς τοὺς ὁποίους τὰ ἐν Ἑλλάδι στρατεύματα παρέχουν ὑποστήριξίν τινα».

Τὰ γεγονότα Καλαμῶν

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Βισίνσκυ παρέθεσεν ἀπόσπασμα τηλεγραφήματος ἐν σχέσει μὲ τὰ διατρέξαντα γεγονότα εἰς τὰς Καλάμας. Μοναρχικοὶ καλῶς ὡπλισμένοι καὶ ἐν στολῇ, κατέλαβον τὰ ἀστυνομικὰ τμήματα εἰς τὰς Καλάμας καὶ ἀπηλευθέρωσαν ἄνω τῶν 20 μελῶν ἀναρχικῆς ὀργανώσεως, τὰ ὁποῖα ἐκρατοῦντο διὰ διαπραχθέντας φόνους. Συμμορίαι ἀνδρῶν ἀνηκόντων εἰς τρομοκρατικὴν ὀργάνωσιν ἐβάδισε κατὰ τῆς πόλεως. Οἱ ἄνδρες τῶν ἐν λόγῳ συμμοριῶν ἀνήρχοντο εἰς 1000 καὶ πλέον. Μέρος τῆς ἐθνοφυλακῆς ἐβοήθησε τοὺς ἐπαναστάτας. Πολλοὶ τῶν κατοίκων ἐφονεύθησαν καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐκήρυξε τὸν στρατιωτικὸν νόμον εἰς τὰς ἐπαρχίας Λακωνίας καὶ Μεσσηνίας. Ἀπεστάλησαν ἐνισχύσεις καὶ ἀεροπλάνα ἔρριψαν προκηρύξεις διὰ τῶν ὁποίων εἰδοποιοῦντο οἱ ἐπαναστάται, ὅτι θὰ παρεπέμποντο εἰς τὸ στρατοδικεῖον καὶ θὰ ἐξετελοῦντο ἀμέσως. Ὀλίγον πρὸ τῶν γεγονότων τούτων, ὁ ἀρχηγὸς τῶν Χιτῶν ἀπέστειλε τελεσίγραφον πρὸς τὸν πρωθυπουργόν, διὰ τοῦ ὁποίου προειδοποιεῖτο ἡ Κυβέρνησις, ὅτι ἐὰν δὲν ἐλάμβανε μέτρα ἐναντίον τῶν κομμουνιστῶν, τότε οἱ χῖται θὰ ἐπέβαλον αὐτοὶ τὴν τάξιν. Πάντα ταῦτα ἀποδεικνύουν μετὰ προσοχῆς προητοιμασμένον σχέδιον τῶν φασιστικῶν ὀργανώσεων. Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον ἡ Κ. Ε. τοῦ ΕΑΜ. ἀπέστειλεν εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας τηλεγράφημα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνεφέρετο, ὅτι ἡ κατάστασις κατέστη λίαν τεταμένη καὶ ὅτι ὁ πληθυσμὸς ζῇ ὑπὸ συνθήκας σχεδὸν «ἀβαστάκτους». Ἀντιθέτως πρὸς τὰς Συμμαχικὰς διακηρύξεις, περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἐν Γιάλτᾳ συμφωνίας, μοναρχικὰ στοιχεῖα ἐδημιούργησαν «βασίλειον τρόμου» εἰς βάρος τῶν δημοκρατικῶν πολιτῶν. Τοῦτο ἀντιτίθεται εἰς τὰς δηλώσεις τῶν Συμμάχων καὶ τῆς συμφωνίας τῆς Γιάλτας.

Πότε θὰ ἐδικαιολογεῖτο ἡ παρουσία στρατευμάτων

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Βισίνσκυ ἐδήλωσεν, ὅτι ὑποεπιτροπὴ (τοῦ ΕΑΜ) ἐπεσκέφθη τὸν Ἕλληνα πρωθυπουργὸν κ. Σοφούλην καὶ τοὺς πρεσβευτὰς Μ. Βρετανίας, Γαλλίας, Ἡνωμ. Πολιτειῶν καὶ Σοβιετικῆς Ἑνώσεως εἰς Ἀθήνας καὶ ὑπέβαλεν ὑπόμνημα ἐπὶ τῆς καταστάσεως, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπεβεβαιοῦτο, ὅτι ἡ τρομοκρατία, ἡ ὁποία ἤρχισεν ὑπὸ τῶν βασιλικῶν στοιχείων, ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἀλλοίωσιν τῆς γνησίας λύσεως τῶν ἐκλογῶν. Ἡ παροῦσα ἐν Ἑλλάδι Κυβέρνησις, ἐσυνέχισεν ὁ κ. Βισίνσκυ, ἀδυνατεῖ ἢ δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ καταστείλῃ τὴν τρομοκρατίαν. Ἡ διακήρυξις τοῦ ΕΑΜ δὲν ἐγένετο ὑπὸ κομμουνιστικῶν μόνον στοιχείων, ἀλλ' ὑφ' ὅλων τῶν μερῶν τοῦ ἡνωμένου τούτου δημοκρατικοῦ μετώπου, ἤτοι τῶν κομμουνιστῶν, σοσιαλιστῶν καὶ τῆς δημοκρατικῆς ἑνώσεως. Ἡ τρομοκρατία ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ ἐξοντώσῃ τὰ κάλλιστα τῶν δημοκρατικῶν ἐν Ἑλλάδι στοιχείων. Αὐτὴ εἶνε ἡ πραγματικὴ κατάστασις, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Σοβιετικὴ διακοίνωσις τῆς 21ης Ἰανουαρίου ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας. Κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως, δύο λόγοι μόνον θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ δικαιολογήσουν τὴν παρουσίαν Συμμαχικῶν στρατευμάτων εἰς σύμμαχον χώραν: 1ον) Ἐὰν ἡ συμμαχικὴ χώρα ὑφίστατο εἰσβολήν, τὰ σύμμαχα στρατεύματα θὰ ἔπρεπε νὰ εὑρίσκωνται ἐκεῖ διὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰς ἐχθρικὰς στρατιάς. Τὰ Βρετανικὰ στρατεύματα δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐβοήθησαν εἰς τὴν ἐκδίωξιν τοῦ ἐχθροῦ. Σήμερον δὲν ὑπάρχει ἐχθρὸς κατοχῆς, οὐδὲ ἀπειλὴ ἐξ ἄλλης χώρας. Ὡς ἐκ τούτου ὁ πρῶτος λόγος εἶνε ἀνύπαρκτος. 2ον) Ἐὰν ὑφίστατο ἀνάγκη προστασίας τῶν συγκοινωνιῶν τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων, τὰ ὁποῖα κατέχουν τὸ πρώην ἐχθρικὸν ἔδαφος. Ἐν σχέσει μὲ τὸν δεύτερον τοῦτον λόγον, ὁ Βισίνσκυ παρέθεσεν ὡς παράδειγμα τὴν παρουσίαν Βρετανικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ἰταλίαν διὰ τὴν προστασίαν τῶν μετὰ τῆς Αὐστρίας συγκοινωνιῶν καὶ τὴν παρουσίαν Ρώσσων στρατιωτῶν εἰς τὴν Πολωνίαν διὰ τὴν προστασίαν τῶν συγκοινωνιῶν μὲ τὴν Γερμανίαν.

— Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Ἑλλάδος, ἐξηκολούθησεν ὁ Βισίνσκυ, δὲν ὑφίσταται ζήτημα προστασίας τῶν συγκοινωνιῶν. Ἐλέχθη ὅτι ἡ παρουσία τῶν Βρετανικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑποβοηθεῖ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς τάξεως. Εἶνε ὅμως φανερὸν ὅτι ἡ τήρησις τῆς τάξεως εἴς τινας χώρας ἀποτελεῖ ἐσωτερικὸν ζήτημα. Ὡς ἐκ τούτου ἡ ἐν Ἑλλάδι τήρησις τῆς τάξεως θὰ ἔπρεπε νὰ ἀφεθῇ εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ οὐχὶ ν' ἀνατεθῇ εἰς ξένα στρατεύματα. Τοῦτο ἀποτελεῖ ἀρχήν, ἡ ὁποία οὐδέποτε ἠμφισβητήθη ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ οὐδέποτε πλέον θὰ ἀμφισβητηθῇ. Ἡ ἐπέμβασις τῶν ξένων στρατευμάτων εἰς τὴν ζωὴν τῆς Ἑλλάδος ἔσχε σοβαρὰς συνεπείας. Αὐτὴ δὲν ὑπεβοήθησεν εἰς τὴν τήρησιν τῆς τάξεως. Τοὐναντίον ἡ παρουσία ξένων στρατευμάτων ὡδήγησεν εἰς τὴν δημιουργίαν ἀνωμαλιῶν τὰ δὲ Βρετανικὰ στρατεύματα ἐχρησιμοποιήθησαν ἐπανειλημμένως ὑπὸ τῶν ἀντιδραστικῶν στοιχείων ἐναντίον τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων καὶ ὑπεστήριξαν τὴν μειοψηφίαν ἔναντι τῆς πλειοψηφίας. Ἐλέχθη ὅτι ἐὰν οἱ Βρετανοὶ δὲν εὑρίσκοντο εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ κατάστασις θὰ ἦτο χειροτέρα. Δὲν νομίζω, ὅτι τοῦτο εἶνε δυνατόν. Ἐλέχθη ὅτι ἂν τὰ Βρετανικὰ στρατεύματα ἀπεχώρουν, οὐδὲν θὰ ἠμπόδιζε τὰ φασιστικὰ στοιχεῖα εἰς τὴν δρᾶσιν των. Τοὐναντίον, τὰ Βρετανικὰ στρατεύματα χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τῶν βασιλοφρόνων καὶ τῶν φασιστικῶν στοιχείων ὡς προπύργιον. Προεβλήθη ἐπίσης ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν ἔφερεν ἀντίρρησιν εἰς τὴν παρουσίαν τῶν Βρετανικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλ' ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διέπραξε σφάλμα μὴ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν ὅλας τὰς πιθανὰς συνεπείας ἐκ τῆς παρουσίας ξένων στρατευμάτων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους της. Ὁ Ἕλλην πρωθυπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι τὰ 4)5 τῆς κυβερνητικῆς μηχανῆς παρέλυσαν συνεπείᾳ τῆς δράσεως τῆς ὀργανώσεως τῶν χιτῶν ὡς καὶ ὅτι τὰ 4)5 τῆς ἀστυνομίας καὶ χωροφυλακῆς ἀνήκουν εἰς τὴν ὀργάνωσιν αὐτήν. Εἰς ἕνα τμῆμα τῆς χώρας ἕνα ἄλλο πρόσωπον ἐγκατέστησεν ἰδίαν Κυβέρνησιν. Οἱ ἄνδρες του ἦσαν καλῶς ὡπλισμένοι καὶ ἔπραττον ὅ,τι τοὺς ἤρεσεν.

Ὁ Βισίνσκυ ὡμίλησεν εἰς ἔντονον ὕφος ὅταν εἶπεν: Ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ μακρηγορήσω καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καίτοι πολλαὶ ἀπὸ τὰς πράξεις της παραμένουν ἀκόμη σκοτειναί. Ἔχω ὑπ' ὄψιν μου ἓν γεγονὸς καὶ μάλιστα πολὺ σπάνιον γεγονός, ὅτι τὴν παραμονὴν τῆς συζητήσεως ἐν τῷ Συμβουλίῳ Ἀσφαλείας τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος, ὁ ἡγέτης τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ἀνεχώρησεν ἀπροόπτως διὰ λόγους ἀνεξηγήτους, μυστηριώδεις, θὰ ἠδύνατο νὰ εἴπῃ τις. Ἐλέχθη, ὅτι ἡ παρουσία τῶν Βρετανικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶνε σύμφωνος μὲ τὰς ἐπιθυμίας τῶν Συμμαχικῶν Κυβερνήσεων. Θὰ ἐπιθύμουν νὰ εἴπω καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Σοβιετικὴν Κυβέρνησιν, ὅτι τοῦτο δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν ἀλήθειαν. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι κάποτε ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἐνέκρινε τὴν παρουσίαν Βρετανικῶν στρατευμάτων ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, ἀλλὰ τότε ἦτο ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἡ παρουσία των ἦτο ἀναγκαία διὰ νὰ καταπολεμηθοῦν οἱ Γερμανοὶ καὶ νὰ ἐκδιωχθοῦν ἐκ τῶν ἐδαφῶν τὰ ὁποῖα κατεῖχον. Σήμερον ὅμως οἱ Γερμανοὶ δὲν εὑρίσκονται εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ πόλεμος ἔληξε καὶ ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις εἶνε τῆς γνώμης ὅτι τὴν παρουσίαν Βρετανικῶν στρατευμάτων ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους δὲν δικαιολογοῦν σοβαροὶ λόγοι καὶ ὅτι αὐτὴ ἐπιδεινώνει τὴν διεθνῆ θέσιν καὶ τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω σκέψεων ἡ Σοβιετικὴ ἀντιπροσωπεία ἐπιμένει ἐπὶ τῆς ταχείας καὶ ἄνευ ὅρων ἀναχωρήσεως τῶν Βρετανικῶν στρατευμάτων ἐκ τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκνευρισμένος !...

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ λόγου του ὁ Βισίνσκυ ἐπανειλημμένως κατέφυγεν εἰς ὄγκον ἐγγράφων καὶ συχνὰ ἐτόνιζε σημεῖα τοῦ λόγου του διὰ κτυπημάτων τοῦ δείκτου τῆς ἀριστερᾶς χειρός του ἐπὶ τῆς πρὸ αὐτοῦ τραπέζης.

Ἤρεμος ...

Πλησίον αὐτοῦ καθήμενος ὁ κ. Μπέβιν ἠρέμως ἐκάπνιζε σιγαρέττα, ἐνῷ ὁ Στετίνιους ἐμελέτα τὰς σημειώσεις του.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΠΕΒΙΝ

Ὁ κ. Μπέβιν λαβὼν τὸν λόγον μετὰ τὸν κ. Βισίνσκυ εἶπε τὰ ἑξῆς:

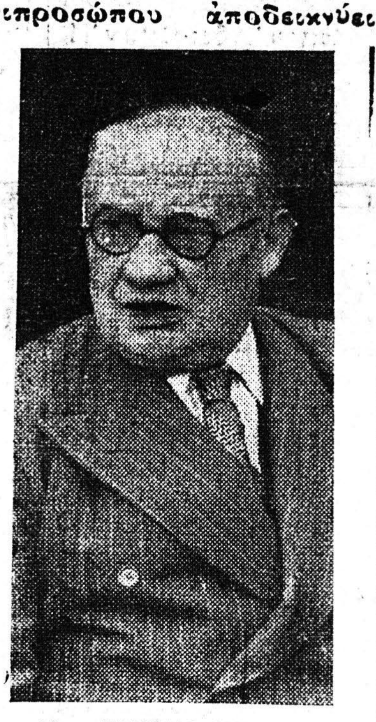

Ὁ κ. ΕΡΝΕΣΤ ΜΠΕΒΙΝ

—Κατὰ τὴν γνώμην μου ὁ λόγος τοῦ Ρώσσου ἀντιπροσώπου ἀποδεικνύει ὄχι τὴν ἀνάγκην ἀποχωρήσεως τῶν Βρετανικῶν στρατευμάτων ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ τὴν ἀνάγκην ἀποστολῆς καὶ ἄλλων στρατευμάτων. Λυποῦμαι διότι πρέπει νὰ προβῶ εἰς μακρὰς δηλώσεις ἐπὶ τοῦ ἱστορικοῦ τούτου θέματος. Ὁ κ. Βισίνσκυ ἠσχολήθη μὲ τὰς συνομιλίας μεταξὺ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ρωσικῆς τοιαύτης ἐν σχέσει μὲ τὴν Ἑλλάδα. Τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα συνεζητήθη εἰς Γιάλταν καὶ ὁ στρατάρχης Στάλιν ἐζήτησε νὰ τοῦ δοθοῦν πληροφορίαι σχετικῶς, αἱ ὁποῖαι πράγματι τοῦ ἐδόθησαν. Τὴν ἐπομένην ὁ στρατάρχης Στάλιν ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἐπεθύμει νὰ ἐπέμβῃ καὶ ὅτι εἶχεν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν Βρετανικὴν ἐν Ἑλλάδι πολιτικήν.

»Εἰς τὸ Πότσδαμ ἤρχισαν πράγματι αἱ ἐναντίον τῆς πολιτικῆς μας ἐπιθέσεις, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Μπέβιν κλίνων τὸ σῶμα του πρὸς τὰ ὀπίσω ἐπὶ τοῦ καθίσματός του καὶ ἀτενίζων τὸν Βισίνσκυ. Πρὸ τῆς εἰς Πότσδαμ ἀφίξεώς μου ἐκυκλοφόρησεν ὑπόμνημα ἐν σχέσει μὲ τὰ ἐν Ἑλλάδι. Πρὸ τῆς ἀφίξεώς μου ὁ κ. Ἤντεν ἐκόμισεν ὑπόμνημα περιλαμβάνον ἐκθέσεις τοῦ στρατάρχου Ἀλεξάντερ καὶ τῆς ἀντιπροσωπείας τῶν Βρετανικῶν ἐργατικῶν σωματείων ἡ ὁποία εἶχεν ἐπισκεφθῆ τὴν Ἑλλάδα. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 31ης Ἰουλίου ὁ Μολότωφ ἀφοῦ ἀνέγνωσε τὸ ὑπόμνημα τοῦτο συνεφώνησεν ὅπως τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα μὴ συζητηθῇ. Εἶναι ὅμως ἀξιοσημείωτον ὅτι ὁσάκις ἠγείρετο τὸ «ζήτημα Ἑλλάδος» εἰς οἱανδήποτε διαπραγμάτευσιν μετὰ τῆς Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως κατέληγε πάντοτε νὰ συζητοῦμεν ἐπὶ τοῦ Ρουμανικοῦ, Βουλγαρικοῦ ἢ Πολωνικοῦ ζητήματος. Ὁσάκις ἡ Μ. Βρετανία ἀνεκίνει ζήτημα ἀφορῶν οἱονδήποτε ἄλλο μέρος τῆς Εὐρώπης, ἐνηργεῖτο κατ' αὐτῆς ἀντεπίθεσις. Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ εἰς Λονδῖνον. Μετὰ ὅμως τὰς ἐν Λονδίνῳ συνομιλίας ὁ κ. Μολότωφ μοῦ εἶπε ὅτι οὐδέποτε πλέον θὰ ἤκουον νὰ γένεται λόγος ἐκ μέρους τῶν Σοβιὲτ διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα θὰ ἐγκατελείπετο εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ Μ. Βρετανίας. Καὶ πράγματι ἐπί τινα χρόνον οὕτως ἐγένετο, πρὸ τῆς εἰς Μόσχαν δὲ διασκέψεως εἶχεν ἐπέλθει συμφωνία ὡς πρὸς τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως. Ἀλλ' ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Μόσχαν ἀνεύρομεν ἀναγεγραμμένα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τὸ Κινεζικόν, τὸ Ματζουριακὸν καὶ τὸ Περσικὸν ζήτημα. Εἰς ταῦτα προσετέθησαν τὸ Ἰνδονησιακὸν καὶ τὸ Ἑλληνικόν. Συνεφωνήθη ὅμως ὅπως τὸ Ἑλληνικὸν καὶ τὸ Ἰνδονησιακὸν ζήτημα διαγραφοῦν ἐκ τῆς ἡμερησίας διατάξεως καὶ ἀποτελέσουν ἀντικείμενον ἀνεπισήμων ἀνταλλαγῶν ἀπόψεων.

Ὁ κ. Μπέβιν ἐδήλωσεν ἐν συνεχείᾳ ὅτι συνηντήθη τὴν 18ην Δεκεμβρίου μετὰ τοῦ κ. Μολότωφ καὶ ὅτε τῷ παρέσχε μακρὰς ἐξηγήσεις ἀναφορικῶς πρὸς τὰ ἐν Ἑλλάδι ὡς καὶ ὅτι ὁ κ. Μολότωφ δὲν ἐπέμεινεν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος οὐδὲ ἐζήτησε νὰ τοῦ δοθοῦν περαιτέρω διευκρινήσεις.

«Περίεργος σύμπτωσις...»

Αὐτὸ εἶναι τὸ ἱστορικὸν τοῦ ζητήματος. Ὡς καὶ πρό τινων ἡμερῶν εἶπον, εἶμαι εὐτυχὴς ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα φέρεται ἐνώπιον δημοσίας συζητήσεως, δεδομένου ὅτι ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις κατηγορήθη ὑπὸ τῆς παραδόξου ἐκείνης ὀργανώσεως τῆς ἀποκαλουμένης «Κομμουνιστικὸν Κόμμα» ἥτις φαίνεται νὰ ἐνεργῇ μὲ ἀπόλυτον σύμπνοιαν εἰς κάθε χώραν τοῦ κόσμου συγχρόνως πρὸς ἐξαπόλυσιν διὰ μυστηριωδῶν μεθόδων ἐπιθέσεων ἐναντίον τῆς Μ. Βρετανίας. Καὶ πράγματι γνωρίζω ὅτι ὅταν δυσαρεστῶ τὴν σοβιετικὴν Κυβέρνησιν οἱ μικροϋπάλληλοί μας οἱ ὁποῖοι εἶναι κομμουνισταὶ μοῦ ἀποστέλλουν ψηφίσματα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀκριβῶς θέματος, (γέλωτες). Ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ κατηγορήσω Κυβέρνησίν τινα ὡς δημιουργοῦσαν τοιαῦτα ζητήματα. Τὸ μόνον τὸ ὁποῖον δύναμαι νὰ εἴπω εἶναι ὅτι τὰ ἀνωτέρω ἀποτελοῦν περίεργον σύμπτωσιν...

Ἀνασκοπῶν τὸ ἱστορικὸν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνωμαλιῶν ὁ κ. Μπέβιν εἶπεν:

“ΟΥΔΕΜΙΑ ΧΩΡΑ ΕΠΟΛΕΜΗΣΕ ΤΟΣΟΝ ΓΕΝΝΑΙΩΣ ΟΣΟΝ Η ΕΛΛΑΣ„

—ΟΥΔΕΜΙΑ ΧΩΡΑ ΕΠΟΛΕΜΗΣΕ ΤΟΣΟΝ ΓΕΝΝΑΙΩΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΙΤΑΛΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΝΤΡΙΠΤΙΚΗΣ ΥΠΕΡΟΧΗΣ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΟΣΟΝ Η ΕΛΛΑΣ! Διὰ τῆς ἀφίξεως τῶν βρετανικῶν στρατευμάτων τὸ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα οὐχὶ μικρὰ βοήθεια παρεσχέθη εἰς τοὺς Ρώσσους, οἱ ὁποῖοι οὕτω ἠδυνήθησαν νὰ συμπληρώσουν τὴν ἐπιστρατείαν των διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ Χίτλερ. Ἡ Ἑλλὰς κατεκλύσθη ὑπὸ δύο στρατιῶν. Ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκετο οὐσιαστικῶς εἰς τὸ κατώφλιον τοῦ πολέμου ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ὑπῆρξε τὸ ἐπίκεντρον τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. Ὁ λόρδος Βύρων ὑπῆρξεν ὁ μέγας Ἄγγλος ὁ βοηθήσας τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἐλευθερίας της. Ἔκτοτε ὑπῆρξε δι' ἐμέ, ὅστις ἐπιδιώκω ὁμοίως νὰ βοηθήσω τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ νὰ κερδίσῃ τὸν «ἀγῶνα» τῆς ἐπιβιώσεώς της, ὁ λόρδος Βύρων ὑπόδειγμα. Εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολὴν ἐγένετο συνάντησις τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ΕΑΜ, τῶν σοσιαλιστῶν καὶ ἄλλων κομμάτων, καθ' ἣν συνεζητήθησαν τὰ ληπτέα μέτρα διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς χώρας. Ἐσχηματίσθη τότε Κυβέρνησις ἐξ ὅλων τῶν κομμάτων εἰς ἣν περιελήφθησαν καὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ ΕΑΜ. Συνεφωνήθη ὅπως Βρετανικὰ στρατεύματα καὶ Βρετανοὶ ὀργανωταὶ μεταβοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ βοηθήσουν τὴν χώραν νὰ ἐκδιώξῃ τοὺς Γερμανούς, νὰ ἀποκαταστήσουν τὴν τάξιν καὶ νὰ ἀποκτήσῃ Κυβέρνησιν, δεδομένου ὅτι οὔτε ἀστυνομία, οὔτε στρατός, οὔτε ἑλληνικαὶ πολιτικαὶ ὑπηρεσίαι ὑφίσταντο. Μὲ τὰ ἀνωτέρω συνεφώνησε καὶ ὁ στρατάρχης Στάλιν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μπέβιν ἐδήλωσεν ὅτι ὅταν ἦτο μέλος τῆς Κυβερνήσεως Συνασπισμοῦ μετέβη κατόπιν προσκλήσεως εἰς μίαν συνεδρίασιν τοῦ ἐργατικοῦ κόμματος, ὅπου ἐπεδοκιμάσθη ἡ ἐν Ἑλλάδι πολιτικὴ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος

—Ὅταν ἤλθομεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐσυνέχισεν ὁ Μπέβιν, ἐξερράγη ὁ ἐμφύλιος πόλεμος. Αἱ πληροφορίαι μας ἀνέφερον ὅτι τὸν ἐμφύλιον πόλεμον ἤρχισαν οἱ κομμουνισταί, οἱ ὁποῖοι ἐπεδίωκον νὰ ἐγκαθιδρύσουν Κυβέρνησιν μειοψηφίας καὶ νὰ θέσουν ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν των ὁλόκληρον τὴν χώραν. Ἐὰν ὑφίσταται σήμερον ἐχθρότης μεταξὺ ἀριστερᾶς, δεξιᾶς καὶ κέντρου, ὁ κόσμος θὰ πρέπῃ νὰ γνωρίζῃ τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐδημιουργήθη ἡ ἐχθροπάθεια αὐτή. Οὐδὲν δημιουργεῖ μεγαλυτέραν ἐχθρότητα ἀπὸ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, ὅταν ἡ οἰκογένεια πολεμᾷ τὴν οἰκογένειαν, ἡ τάξις στρέφεται κατὰ τῆς τάξεως καὶ τὸ ἄτομον κατὰ τοῦ ἀτόμου.

Ἀμερόληπτος ἔκθεσις

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Μπέβιν ἀνέγνωσε μακρὰν ἔκθεσιν, τὴν ὁποίαν ἐχαρακτήρισεν ὡς ἀμερόληπτον. Ἡ ἔκθεσις αὐτή, εἶπεν ὁ κ. Μπέβιν, ὑπεβλήθη εἰς τὸ συνέδριον τῶν ἐργατικῶν ἑνώσεων. Εἰς τὴν ἔκθεσιν ἀναφέρεται ὅτι τὰ στρατεύματα τοῦ ΕΛΑΣ εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἠσχολήθησαν μὲ τὴν καταδίωξιν τῶν ὑποχωρούντων Γερμανῶν, ἀλλ' ἐκινήθησαν πρὸς ἀντίθετον κατεύθυνσιν, μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν κατάληψιν τῆς ἐξουσίας εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἡ ἔκθεσις ἀπαριθμεῖ τὰς φρικαλεότητας τὰς ὁποίας ἰσχυρίζεται ὅτι διέπραξαν αἱ δυνάμεις τοῦ Ἐλὰς καὶ ἀποτίει φόρον τιμῆς εἰς τὸ θάρρος, τὴν σύνεσιν καὶ τὴν σταθερότητα τῶν Βρετανικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ συνθήκας ἐξόχως δυσχερεῖς. Ἡ ἔκθεσις ἀναφέρεται λεπτομερῶς εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν πτωμάτων πολιτῶν, διὰ τὰ ὁποῖα ὑπεστηρίχθη ὅτι ἐδολοφονήθησαν πρὸ τῆς ἀφίξεως τῶν Βρετανικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ κ. Μπέβιν ἐδήλωσε περαιτέρω ὅτι ἡ ἔκθεσις ὑπεβλήθη ὑπὸ μελῶν τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων μεγάλως ἐκτιμωμένων εἰς τὴν Μ. Βρετανίαν καὶ μὴ μετεχόντων εἰς τὴν Βρετανικὴν Κυβέρνησιν.

ΟΙ ΔΗΘΕΝ ΚΙΝΔΥΝΟΙ

Ὁ κ. Βισίνσκυ εἶπεν ὅτι αἱ ἐνέργειαί μας ἐγκυμονοῦν κινδύνους διὰ τὴν εἰρήνην. Ἐὰν ἤκουσα καλῶς, ὡμίλησε περὶ ἐπιθέσεων ἐναντίον γειτονικῶν χωρῶν. Θὰ ἐπεθύμουν νὰ τὸν ἐρωτήσω: Ποίαν γειτονικὴν χώραν ἡ Ἑλλὰς πρόκειται νὰ προσβάλῃ; Ὅταν συνέβησαν μεθοριακὰ ἐπεισόδια, ἐπρότεινα τὴν σύστασιν τετραμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἀλλ' οὐδεμία ἀπάντησις μοῦ ἐδόθη ἐκ μέρους τῆς Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὴν συμμετοχήν της. Ὁ νέος Ἑλληνικὸς στρατὸς εἶνε μικρὸς εἰς ἀριθμόν. Ἡ Βουλγαρία διατηρεῖ στρατὸν πολεμικῶς ἐξησκημένον Ἄνω τῶν 100.000 ἀνδρῶν παραμένουν εἰσέτι ὑπὸ τὰ ὅπλα. Ἡ Γιουγκοσλαυία διατηρεῖ ἄνω τῶν 300.000 ἀνδρῶν ἐν ἐπιστρατεύσει. Ὑπάρχει μήπως κίνδυνος ὅπως ἡ Ἑλλὰς ἐπιτεθῇ ἐναντίον οἱασδήποτε ἐκ τῶν δύο τούτων χωρῶν; Τοῦτο θὰ ἦτο παράλογον!...

Ἡ βρετανικὴ ἐπιθυμία

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Μπέβιν ὡμίλησε περὶ τῆς ἐπιθυμίας τῶν Βρετανικῶν στρατευμάτων νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν πατρίδα των μετὰ ἑξαετῆ πόλεμον καὶ τῆς ἀνυπομονησίας τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως νὰ ἴδῃ ταχέως διεξαγομένας ἐν Ἑλλάδι ἐκλογάς.

— Τόσον ἔντονος, εἶπεν, εἶνε ἡ ἐπιθυμία τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως νὰ ἴδῃ τὰς ἐκλογὰς ταύτας διεξαγομένας τιμίως καὶ ἄνευ ἐχθροπαθείας, εἰς τρόπον ὥστε κάθε κόμμα νὰ ἔχῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ μετάσχῃ αὐτῶν ἐλευθέρως, εἴτε ἔλαβε μέρος εἰς τὸν ἐμφύλιον πόλεμον εἴτε ὄχι, ὥστε αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ ἡ Γαλλία συνεφώνησαν ὅπως βοηθήσουν εἰς τὴν διεξαγωγὴν αὐτῶν. Προσεκαλέσαμεν τὴν Σοβιετικὴν Κυβέρνησιν νὰ μετάσχῃ εἰς τὴν ἐποπτείαν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκλογῶν διὰ νὰ βεβαιωθῇ ὅτι δὲν πρόκειται νὰ σημειωθοῦν ἀνωμαλίαι, ἀλλ' αὐτὴ ἠρνήθη. Ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις ἔχει τοὺς λόγους της διὰ τὴν ἄρνησίν της ταύτην, ἀλλ' ἐγὼ δὲν παρεπονέθην. Ἀλλ' ἐὰν ἠρνήθη κανεὶς νὰ λάβῃ μέρος εἴς τι, δὲν νομίζω ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραπονῆται.

ΠΟΤΕ Θ' ΑΠΟΧΩΡΗΣΟΥΝ

Τὰ Βρετανικὰ στρατεύματα ἐν Ἑλλάδι θὰ ἀποχωρήσουν εὐθὺς ὡς ἐκπληρωθοῦν αἱ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὑποχρεώσεις τῆς Μεγ. Βρετανίας. Συνηθίζω νὰ ὁμιλῶ εἰλικρινῶς. Μετά τινος δυσκολίας δύναμαι νὰ πιστεύσω ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα ἤχθη ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου μόνον καὶ μόνον δι' ὅσα πράττομεν ἐν Ἑλλάδι... ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΟΤΙ ΥΠΑΡΧΕΙ ΒΑΘΥΤΕΡΑ ΑΙΤΙΑ, ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΜΟΝΟΝ Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΗ...

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ μητροπολίτου, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ περιοδικὸν

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)